



Въ стария пантофъ.

Бѣше прѣзъ едно хубаво пролѣтно врѣме. Една птичка летѣше надъ ливадитѣ и търсѣше да си избере сгоднo мѣсто за гнѣздо. Дълго тя не можѣ да намѣри удобно мѣсто. Най-послѣ тя кацна на единя край на едно нѣщо, което приличаше на готово гнѣздо. Това бѣ единъ изхвърленъ пантофъ. Птичката рѣши да

се засели въ него.

Събра си тя мѣхъ, сухи листенца, меки трѣвици и ги положи въ стария пантофъ. Снеси си яйца и измѣсти пиленца.

А вехтиятъ пантофъ се чудѣше самъ на себе си. Той дълго врѣме билъ износванъ отъ хората и най-послѣ билъ захвърленъ като непотрѣбенъ, а ето сега отново той послужи за птича кжщица.

Често птичката кацваше на края на пантофа, пиленцата ѣ спокойно си дрѣмѣха въ гнѣздото, а щастливата имъ майка весела и доволна извишаше омайни пѣсни, сѣкашъ изказваше хиляди благодарности на стария пантофъ.